

אקדים ואומר, שלחלק מהבתים ישנם פירוש שונים, ובחתי בפירוש שנראה לי מסתבר ביותר, בין בגלל המילים, בין בגלל העניין. כמו כן, ישנם לעיתים שינויים בתרגום שנובעים מניקוד שונה של הארמית. חלקם שינויים מינוריים (מדובר באותו שורש, בהטיות שונות) וחלקם שינויים של ממש (מילה שונה לחלוטין). אני עבדתי עם הנוסח והניקוד כפי שמופיע באתר דעת.

אֲקִדְמוֹת מִלִּין, וְשָׂרִיֹּת שׁוֹתָא:

אוֹלָא, שְׁקִילְנָא הָרְמֵן וְרִשׁוֹתָא:

הַקְדַּמְת דְּבָרִים וְהַתְחַלַּת שִׁיחָה. בַּתְחִילַתְּם, אִקְחָה הַסַּכְמָה וְרִשׁוֹת

בְּבִי תִּרִי וְתִלַּת דְּאַפְתַּח בְּנִקְשׁוֹתָא:

בְּבִי, דְּבִרִי וְטִרִי עֲדִי לְקִשְׁשׁוֹתָא:

בְּקִטְעִים שְׁתִּיִּים וְשִׁלּוּשׁ שְׁאִפְתַּח בִּרְעֵדָה,¹ בִּרְשׁוֹתוֹ שֶׁל [הַקְב"ה] הַבּוֹרָא וְהַנוֹשֵׂא עַד זִיקְנָה

גְּבוּרָן עֲלֵמִין לִיָּה, וְלֹא סָפֵק פְּרִישׁוֹתָא:

גִּיל אֱלוֹ רְקִיעִי, קִנִּי כָּל חוֹרְשָׁתָא:

[אֲשֶׁר] גְּבוּרַת עוֹלָמִים לוֹ, וְלֹא נִיתֵן לִפְרֶשָׁה,² [אֲפִילוֹ] אִילוֹ [הִי] הַרְקִיעַ גִּיל (קִלְף שְׁעִלִי כוֹתְבִים) וְכָל הַחוֹרְשׁוֹת – קִנִּים (עֵט קָדוּם).

דִּין אֱלוֹ יִמִּי, וְכָל מִי כְּנִישׁוֹתָא:

דִּיִּרִי אֲרַעָא סְפָרִי, וְרִשְׁמִי רִשְׁוֹתָא:

אִילוֹ [הִי] הַיָּמִים, וְכָל מַאֲגֵרִי הַיָּמִים, דִּין, [וְ]הַגֵּרִים בֶּאֱרָץ (כָּל בְּנֵי הָאָדָם) סוֹפְרִים וְרוֹשְׁמִי רִשְׁמוֹת.

{כַּעַת עוֹבֵר הַפִּיוֹט לַתָּאֵר מִקְצַת מַגְבוּרַת הָעוֹלָמִים שֶׁל הַקְב"ה, שְׁאוֹתָהּ, כִּפִּי שְׁאִמְרָ קוֹדֵם, לֹא נִיתֵן לִפְרֶשׁ}

הַדֶּר מְרִי שְׁמִיָּא, וְשִׁלִּיט בִּיבְשָׁתָא:

הֶקֶם עֲלֵמָא יְחִידָאִי, וְכַבְּשִׁיָּה בְּכַבְּשׁוֹתָא:

³[אֵת] כְּבוֹדוֹ [שֶׁל] אֲדוֹן הַשָּׁמַיִם וְשִׁלִּיט הִיבְשָׁה, [אֲשֶׁר] הַקִּים [אֵת] הָעוֹלָם לְבָדוֹ וְכַבְּשׁוֹ בַּחֲזָקָה.⁴

וּבְלֹא לֹאֻ שְׁכָלְלִיָּה, וּבְלֹא תִשְׁשׁוֹתָא:

וּבְאַתָּא קְלִילָא, דְּלִית בָּהּ מִשְׁשׁוֹתָא:

וְלֹלָא עֵיפּוֹת שְׁכָלְלוֹ, וְלֹלָא חוֹלְשָׁה, וּבְאוֹת קְלָה, שְׁאִין בַּהּ מַמְשׁוֹת.⁵

זְמִין כָּל עֲבִידְתִּיָּה, בְּהָךְ יוֹמֵי שְׁתָּא:

זְהוֹר יְקָרִיָּה עָלִי, עָלִי כּוֹרְסִיָּה דְּאַשְׁתָּא:

הַכִּין כָּל מַלְאכְתּוֹ בְּאַלְהָה שִׁישָׁה הַיָּמִים, זֶה כְּבוֹדוֹ⁶ עָלָה עַל כִּיסָאוֹ הָעֲשׂוִי מֵאֵשׁ.

חֵיל אֱלֹף אֱלִפִּין וְרַבּוּא, לְשִׁמְשׁוֹתָא:

חֲדָתִין נְבוֹט לְצַפְרִין, סְגִיָּה טְרִשׁוֹתָא:

צָבָא [שֶׁל] אֱלֹף אֱלִפִּים וְרַבְבָּה [מִיּוֹעֲדִים] לְשִׁמְשׁוֹ, חֲדָשִׁים יוֹצֵאִים (נוֹצְרִים) בְּכָל בּוֹקֵר, רַבָּה הָאֲמוֹנָה.⁷

טָפִי יְקִידִין שְׁרָפִין, כְּלוּל גָּפִי שְׁתָּא:

טַעַם עַד יִתְּיָהֵב לְהוֹן, שְׁתִּיקִין בְּאַדְשָׁתָא: מְרֻבִּים [עֲלֵיהֶם] שְׂרָפִים (מַלְאכִים) בּוֹעֲרִים, עֲטוּפִים בְּשֵׁשׁ כְּנַפִּיִּים, עַד שֶׁתִּינָתֵן לָהֶם רִשׁוֹת, [הֵם] שׁוֹתְקִים בְּשִׁתִּיקָה⁸

יְקַבְּלוּן דִּין מִן דִּין שְׁוִי, דְּלֹא בְּשִׁשְׁתָּא:

יְקָר מְלִי כָּל אֲרַעָא, לְתִלּוּתִי קְדוּשָׁתָא

[כְּאֲשֶׁר נִיתְּנָת לָהֶם רִשׁוֹת] קוֹרְאִים זֶה אֵל זֶה מִיד בְּלֹא אִיחוּר, [אֵת] כְּבוֹדוֹ [שֶׁל הַקְב"ה] הַמַּמְלָא אֵת כָּל הָעוֹלָם לְשִׁלֵּשׁ בְּקְדוּשָׁה.

כְּקָל מִן קָדָם שְׁדִי, כְּקָל מִי נְפִישׁוֹתָא:

כְּרֻבִין קְבֵל גִּלְגִּלִּין, מְרוֹמְמִין בְּאַנְשָׁתָא:

[וְקוֹלָם הוּא] כְּקוֹל מַלְפָּנֵי שְׁדִי, כְּקוֹל מִים רַבִּים. כְּרֻבִים יַחַד עִם גִּלְגִּלִּים (כִּינּוּיִים לְדִמּוּיוֹת צָבָא הַשָּׁמַיִם) מַתְנַשְּׂאִים (מִתְרוֹמְמִים) בִּרְעֵשׁ.

לְמַחְזִי בְּאַנְפָּא עֵין, כּוֹת גִּירִי קִשְׁתָּא:

לְכָל אֲתֵר דְּמִשְׁתַּלְחִין, זְרִיזִין בְּאַשְׁוֹתָא:

¹ ייתכן שמשמעות המשפט היא "שאהיה כנוקש על שתיים שלוש דלתות כדי לפותחן" (ע"פ פירוש שני המאורות, להלן שנה"מ).

² "בשנה"מ" הציע, כדי להסתדר עם ההמשך, שיש לפסק "גבורת עלמין ליה. ולא סיפק פרישותא, גויל... הדר מריה שמיא". היינו לא ניתן לפרש את כבוד אדון השמים וכו', אפילו אם גויל רקיעי וכו'.

³ ייתכן שהתחביר הוא "רשימות שתוכנם הוא כבוד וכו'".

⁴ כך נראה לי תרגום "כבשיה בכבשותא".

⁵ על פי מדרש תהילים סב "ולמה נברא העולם הזה בה"א. מה"א כשאדם מוציאה מתוך פיו אין בה

לא ריחוש שפתים ולא חריצת לשון. כך בלא עמל ובלא יגיעה ברא הקב"ה את עולמו", וראו מנחות כט ב.

⁶ היינו האור שסביב מקום שכינתו, ראו תהילים יח יג בתרגום ומפרשים.

⁷ על פי איכה ג כג "חֲדָשִׁים לְבָקְרִים רַבָּה אֲמוֹנָתְךָ" וחגיגה יד א "כל יומא ויומא נבראין מלאכי השרת מנהר דינור ואמרי שירה ובטלי שנאמר 'חדשים לבקרים רבה אמונתך'"

⁸ כפל העניין במילים שונות.

[מתרוממים כדי] לראות בפני [השכינה] שמראה כמו קרני הקשת,⁹ לכל מקום שנשלחים, עפים בזריזות.

מְבָרְכִין בְּרִיךְ יְקֹרֶה, בְּכָל לֶשֶׁן לְחִישׁוֹתָא:
מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּה, דְּלֹא צָרִיךְ בְּחִישׁוֹתָא:
מְבָרְכִים בְּרוּךְ כְּבוֹדוֹ [של הקב"ה] בכל לשון מדוברת, [ברוך כבודו] ממקום שכינתו, שאינו צריך חיפוש.

נְהִים כָּל חֵיל מְרוּמָא, מְקַלְסִין בְּחִשְׁשָׁתָא:
נְהִירָא מְלֻכֻּתָּה, לְדֹר וְדֹר לְאַפְרָשָׁתָא:
הַמוֹן¹⁰ כָּל צֶבֶא הַשְּׁמַיִם, מִשְׁבָּחִים [את הקב"ה] בְּרַעְדָּה, הוֹפַעַת מְלֻכּוֹתוֹ [תַּמְשָׁךְ], לְדֹר וְדֹר לְנֹצַח.

סְדִירָא בְּהוֹן קְדוּשָׁתָא, וְכֵד חֲלָפָא שְׁעָתָא:
סִימָא דְלַעֲלֵם, וְאוּף לֹא לְשִׁבּוּעָתָא:
מִסְדְּרִים הֵם קְדוּשָׁה,¹¹ וְכַשְׁנִגְמַר הַזְמַן מִסִּימָיִם הֵם לְעוֹלָם, וְאִפִּילוּ לֹא [חוזרים לומר שירה] פֶּעַם בִּשְׁבַע שָׁנִים.

עֲדָב יְקָר אַחֲסִנְתָּה, חֲבִיבִין דְּבִקְבָּעָתָא:
עֲבִידִין לִיה חֲטִיבָא, בְּדִנָּח וְשִׁקְעָתָא:
נְחֻלַת כְּבוֹד שְׁכִינְתוֹ¹² (עם ישראל) חֲבִיבִים [מֵהֶם (מֵהַמְּלָאכִים)], כִּיוּן שִׁבְקִיעוֹת מִשְׁבָּחִים אוֹתוֹ (קוֹרָאִים קְרִיאת שְׁמֵעַ) בְּזִרְיָחָה וּבִשְׁקִיעָה

פְּרִישָׁן לְמִנְתָּה, לְמַעַבְדָּ לִיה רְעוּתָא:
פְּרִישׁוּתָה שְׁבָחָה, יְחוּן בְּשִׁעוּתָא:
מוֹבְדִלִים לֵהוּיֹת חֲלָקוֹ, כְּדִי לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנוֹ, נִפְלָאוֹתָיו וּשְׁבָחוּי יִגִּידוּ בְּכָל שַׁעָה.¹³
צְבִי וְחִמִּיד וְרִגִיג, דִּילָאֵן בְּלַעוּתָא:
צְלוּתָהּ בְּכֵן מְקַבֵּל, וְהִנְיָא בְּעוּתָא:
חֲפֵץ וְהַתְּאוּוּה וְחִמֵּד¹⁴ [הקב"ה] שִׁתְעִיפוּ בִּיגִיעָה [בְּתוֹרָה?] תְּפִילַתְם אֵז מְקַבֵּל, וְעוֹזֶרֶת הַבִּקְשָׁה (הַתְּפִילָה).

⁹ כְּמֵרָאָה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יְהִיָּה בָּעֵן בְּיוֹם הַגָּשֶׁם כֵּן מֵרָאָה הַנֶּגֶה סָבִיב הוּא מֵרָאָה דְּמוּת כְּבוֹד יְהוָה (יִחְזָקָאל א כח)
¹⁰ עַל פִּי רוּ"ה

¹¹ כֵּךְ נִרְאָה לִי תִרְגוּם הָעֲנִיין, וְלֹא מִצָּאִית זֹאת בְּמִקוֹם אַחֵר, אֲבָל הַפִּירוּשִׁים שָׁכֵן רֵאִיתִי לֹא הִתְיַשְׁבוּ עַל לִיבִי.

¹² כֵּךְ נִרְאָה לִי לְתִרְגוּם. הַמִּילִים בְּאַרְמִית מִיּוֹסְדוֹת עַל הַתִּרְגוּם לְדַבְרִים לִב ט "חֲבֵל נִחְלָתוֹ", וְיִתְכֵן שְׁצִירָךְ לְתִרְגוּם "מִקוֹם כְּבוֹד שְׁכִינְתוֹ".

¹³ בִּשְׁנָה"מ הַצִּיעַ "בִּשְׁעוֹת אֱלוֹ", הֵייוֹן זִרְיָחָה וּשְׁקִיעָה, אֲבָל נִרְאִית דַּעַת רוּ"ה שְׁמִדוּבֵר "בְּכָל שַׁעָה".

¹⁴ הַפְּעִלִים הַמְדוּקִיִּים עַל פִּי שְׁנָה"מ.

קְטִירָא לְחִי עֲלֵמָא, בְּתִגָּא בְּשִׁבּוּעָתָא:
קְבֵל יְקָר טוֹטְפָתָא, יְתִיבָא בְּקִבְעוּתָא:
קְשׁוּרָה [הַתְּפִילָה] לְחִי הָעוֹלָם (הַקֶּב"ה) בְּכֶתֶר בִּשְׁבּוּעָה,¹⁵ לְעוֹמֶת הַטוֹטַפֵּת (תְּפִילִין) הַמְּכּוּבֶדֶת, יוֹשֶׁבֶת בְּקִבְעוֹת

רְשִׁימָא הִיא גּוּפָא, בְּחִקְמָתָא וּבְדַעָתָא:
רְבוּתָהּ דִּישְׂרָאֵל, קְרָאִי בְּשִׁמְעָתָא:
רְשׁוּמָה בְּתוֹכָהּ (בְּתוֹךְ הַטוֹטַפֵּת) בְּחִכְמָה וּבְדַעַת, [את] כְּבוֹדָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, קוֹרְאִי שְׁמֵעַ.

שְׁבַח רְבוּן עֲלֵמָא, אֲמִירָא דְכּוֹתָא:
שְׁפָר עֲלִיָּה לְחוּיָהּ, בְּאַפִּי מְלָקוֹתָא:
[שֶׁהִיא (קְרִיאת שְׁמֵעַ)] שְׁבָחוּ שֶׁל רִיבּוּן הָעוֹלָמִים, אֲמִירָה טְהוּרָה, יִפָּה לִי לְאוֹמְרָה לְפָנֵי הַמְּלָכִים.

[כַּעַת עוֹבֵר הַפִּיוֹט לְתַאֵר אֶת הַמֶּשֶׁא וּמִתֵּן בֵּין מְלָכֵי הַגּוֹיִים לְבֵין עִם יִשְׂרָאֵל עַל יַחְסִיָּהֶם שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל עִם הַקֶּב"ה]

תָּאִין וּמִתְכַּנְּשִׁין, כְּחִיזוּ אֲדוּתָא:
תִּמְהִין וְשִׁי'לִין לִיָּה, בְּעִסְקָא אֲתוּתָא:
בָּאִים וְנֹאסְפִים,¹⁶ וּמֵרִאִיָּהֶם כְּאִדּוּת (גִּלִּים), תִּמְהִים וְשׁוֹאֲלִים לָהֶם (לְעַם יִשְׂרָאֵל) עַל אוֹדוֹת הָאוֹתוֹת.¹⁷

מִנְּן וּמָאֵן הוּא רְחִימָךְ, שְׁפִירָא בְּרִיּוּתָא:
אַרוּם בְּגִינָה סְפִית, מְדוּר אֲרִיּוּתָא:
מֵאִין וּמִי הוּא אֶהוּבָךְ יִפְתָּ הַתּוֹאֵר (עִם יִשְׂרָאֵל), אֲשֶׁר בְּגִלְלוּ אֶת נִסְפֵת בְּגוֹב הָאֲרִיּוֹת.

יְקָרָא וְיָאָה אַתָּה, אֵין תַּעֲרָבִי לְמִרְוּתָא:
רְעוּתָךְ נַעֲבִיד לִיָּה, בְּכָל אֲתָרוּתָא:
חֲשׁוּבָה וְיִפָּה אַתָּה, אִם תִּתְרַצִּי לְשִׁלְטוֹנוֹ (לְהַמִּיר דַּת), רִצּוֹנָךְ נַעֲשֶׂה לָךְ בְּכָל מִקוֹם.

בְּחִקְמָתָא מְתִיבָתָא לְהוֹן, קֶצֶת לְהוֹדְעוּתָא:
יְדַעְתוּן חֲכָמִין לִיָּה, בְּאַשְׁתְּמוּדְעוּתָא:
בְּחִכְמָה מְשִׁיבָה לָהֶם קֶצֶת [מִמָּה שִׁיעֲשֶׂה לָהּ הַקֶּב"ה] לְהוֹדִיעֵם, [וְאִמְרַת לָהֶם] הֵייתֶם יוֹדְעִים, לוֹ הִכְרַתֶּם אוֹתוֹ כְּמוֹ שְׁצִירָךְ,

רְבוּתְכוֹן מָה חֲשִׁיבָא, קְבֵל הֵהִיא שְׁבָחָתָא:

¹⁵ הַתְּפִילָה נִקְשְׁרַת לְכַתְּרוֹ שֶׁל הַקֶּב"ה בְּעֶזְרַת שְׁבּוּעָה (רְאוּ חֲגִיגָה י ג ב)

¹⁶ יִיתְכֵן שֶׁהַמִּשְׁפָּט מוֹסֵב עַל אוֹתָם מְלָכִים שֶׁהוֹזְכְּרוּ בְּבֵית הַקּוֹדֵם

¹⁷ כֵּךְ הַפִּירוּשׁ הַמְּקוּבֵּל. רַבּוּ הַפִּירוּשִׁים בִּשְׁאֵלָה מֵהֶם אוֹתָם הָאוֹתוֹת. פֶּרֶנְקֵל מְצִיעַ שְׁמִדוּבֵר בְּנִיסִים שְׁעוּשָׁה הַקֶּב"ה לְיִשְׂרָאֵל. בְּרִינַת יִשְׂרָאֵל תִּירְגְּמוּ אוֹתִיוֹת, הֵייוֹן אוֹתִיוֹת הַתּוֹרָה.

רְבוּתָא דְיַעֲבִיד לִי, כַּד מְטִיא שְׁעָתָא:
[ש¹⁸] גְּדוּלְתְּכֶם מֵה [היא] חֲשׁוּבָה לְעוֹמֶת אוֹתוֹ
שֶׁבַח [ו] גְּדוּלָּה שִׁיעֶשָׂה לִי [הקב"ה] כְּשֶׁתִּגִּיעַ
הַשְּׁעָה.

בְּמִיתִי לִי נְהוּרָא, וְתַחֲפִי לְכוֹן בְּהָתָא:
יְקָרִיָּה כַּד אֲתַגְלִי, בְּתוֹקְפָא וּבְגִבּוֹרָתָא:
כְּשִׁיבוֹא לִי הָאוּר, וְאַתְכֶם תִּכְסֶּה בּוֹשָׁה, כֹּאשֶׁר
יִתְגַּלֶּה כְּבוֹדוֹ בַּחֲזָקָה וּבְבוֹרָה.

יְשֻׁלִּים גְּמֻלָּא, לְסִנְיָא וְנִגְוָתָא:
צְדָקָתָא לְעַם חֲבִיב, וְסִנְיָא זְכוּתָא:
[אז] יְשֻׁלִּים [הקב"ה] גְּמוּלָּה לְשׁוֹנָאִים [אף לאלו
הַיּוֹשֵׁבִים ב] אִי הֵי, ¹⁹ [וישלים] צְדָקָה לְעַם
חֲבִיב וְרַב זְכוּיּוֹת.

חֲדוּ שְׁלֵמָא בְּמִיתִי, וּמִנָּא דְכוּתָא:
קְרִיתָא דִּירוּשָׁלַם, כַּד יִכְנֹשׁ גְּלוּתָא:
שִׁמְחָה שְׁלֵמָה [תהיה] בְּבוֹאוֹ ²⁰ עִם כָּלִי חֲמִדָּה ²¹
[ל] עִיר יְרוּשָׁלַם, כֹּאשֶׁר יִקְבֹּץ גְּלוּיּוֹת.

יְקָרִיָּה מְטִיל עָלֶיהָ, בְּיוֹמֵי וְלִילוֹתָא:
גְּנוּזִיָּה לְמַעַבְדָּ בָּהּ, בְּתוֹשֶׁבְחָן כְּלִילָתָא:
כְּבוֹדוֹ מְסוּכָר עָלֶיהָ [ירושלים] בִּימִים וּבְלִילוֹת,
חוֹפְתוֹ ²² יַעֲשֶׂה בְּתוֹכָהּ, מַעֲוֹתָר בְּתִשְׁבָּחוֹת. ²³
דְּזִיהוּר עֲנִיָּא, לְמִשְׁפַּר כִּילָתָא:
לְפּוּמִיָּה דְעִבְדִּיתָא, עֲבִידֵן מְטַלָּתָא:
נוֹגַהּ הָעֲנָנִים [יהיה] קִישׁוּט לְחוּפָהּ, לִפִּי
הַמַּעֲשִׂים [של הַיּוֹשֵׁב בַּחוּפָה] תַּעֲשֶׂה הַחוּפָה.

בְּתַקְתָּי דְּהַב פִּיזָא, וְשָׁבַע מַעֲלָתָא:
תַּחֲמִינִין צְדִיקִי, קֶדֶם רַב פְּעֻלָּתָא:

בְּכִיסָאוֹת זָהָב פֶּז, וְלִשְׁבַע דְּרָגוֹת מַחֲלָקִים ²⁴
[יושבים] הַצְדִּיקִים, לִפְנֵי רַב הַפְּעֻלִּים (הקב"ה).

וְרִינְהוֹן דְּמִי, לְשִׁבְעָא חֲדוּתָא:
רְקִיעָא בְּזִיהוּרִיָּה, וְכוֹכְבֵי זִינָתָא:
וּמְרִיאֵיהֶם דּוּמָה לְשׁוֹבַע שְׁמֻחוֹת ²⁵ [ול] רְקִיעַ
בְּזִיהוּרֵהּ וְכוֹכְבֵי אוּר.

הַדְּרָא דְלֹא אֶפְשָׁר, לְמַפְרֵט בְּשִׁפּוּתָא:
וְלֹא אֲשַׁתְּמַע וְחֲמִי, בְּבִיאַן חֲזוּתָא:
[כְּשֶׁתִּגִּיעַ הַשְּׁעָה יַעֲשֶׂה לִּי] כְּבוֹד שְׁאִי אֶפְשָׁר
לְפִרְט בְּשִׁפְתֵּימִי, וְלֹא שְׁמַע וְרָאָה [עליו/אותו]
נְבִיא חוּזָה

בְּלֹא שְׁלֵטָא בִּיהָ עֵינִי, בְּגוּ עֵדֵן גִּנָּתָא:
מְטִילִי בִּיהָ חֲנֻנָּא, לְבִהְדִּי דְשִׁכִּינָתָא:
ב[מקום ש] לֹא שְׁלֵטָה בּוֹ עֵינִי, בְּתוֹךְ גֵּן עֵדֵן,
מְטִילִים בְּבֵית הַמְּסִיבָה יַחַד עִם הַשְּׁכִינָה.

עָלֶיהָ רְמִזֵּי דִין הוּא, בְּרִם בְּאַמְתְּנוּתָא:
שְׁבִרְנָא לִיהָ בְּשִׁבְיָן, תְּקוּף הַמְּנוּתָא:

²⁴ ומהו ישר יחזו פנימו. שבע כתות הן שהן עתידין
לעמוד לעתיד לבוא לפני חי וקיים קודשא ב"ה. ואי זו
הכת המעולה שבהן שמקבלין פני שכינה זו כת
ישרים שנאמר יחזו פנימו. וכתוב אחד אומר (תהלים
קמ יד) ישבו ישרים את פניך. לא היה צריך לומר
אלא ישר יחזו פניו ומהו ישר יחזו פנימו. קודם לישרו
של עולם יחזו פנימו של ישרים. דבר אחר ישר יחזו
פנימו. אלו שבע כתות של צדיקים שכן כתיב (דניאל
יב ג) והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע. כחמה
וכלבנה כרקיע ככוכבים כברקים וכשמשנים
וכלפידים. כחמה שנאמר (שופטים ה לא) ואוהביו
כצאת השמש בגבורתו. כלבנה שנאמר (תהלים פט
לח) כירח יכון עולם. כרקיע שנאמר (דניאל יב ג)
והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע. ככוכבים שנאמר
(שם) ככוכבים לעולם ועד. כברקים שנאמר (נחום ב
ה) כברקים ירוצצו. כשמשנים שנאמר (תהלים סט א)
למנצח על שושנים. כלפידים שנאמר (נחום ב ה)
מראהו כלפידים. והכת הראשונה יושבת לפני
המלך ורואה את המלך ואת הפנים שנאמר (תהלים
קמ יד) ישבו ישרים את פניך. ואומר ישר יחזו פנימו.
והכת השניה (שם פד ה) אשרי יושבי ביתך.

והשלישית (שם כד ג) מי יעלה בהר ה'. רביעית (שם
סה ה) אשרי תבחר ותקרב. חמישית (שם טו א) ה'
מי יגור באהלך. ששית (שם) מי ישכון בהר קדשך.
שביעית (שם כד ג) ומי יקום במקום קדשו. וכל כת
וכת יש לו מדור בפני עצמו בגן עדן. (מדרש תהלים
יא)

²⁵ לא הבנתי בדיוק את עניין שובע שמחות, ואולי
"והם נראים כאדם שבע שמחות", בדומה לדברי
ההיא מטרוניתא לרבי יהודה "פניך דומים למגדלי
חזירים ולמלוי בריבית" (ברכות נה א), או כעין
הסיפור שמופיע בגמרא בנדרים מט ב קודם סיפור
זה.

¹⁸ מוסב על לעיל, "ידעתם"

¹⁹ על פי ישעיהו נט יח.

²⁰ כך מתרגמים רוב המתרגמים. אם כי בהקבלה
ל"מית לי נהורא" דלעיל, לכאורה אמור להיות

"בבוא", או "בבואי"

²¹ ע"פ שנה"מ.

²² לא ברור לי עד הסוף האם החופה פה היא
לחתונה, או שמדובר על כעין אפיריון, או סוג של
"אבורנקי של מלכים".

²³ כך נראה לי לפרש, לאור פירוש רינת ישראל.
כלילא היא עטרת.

עליו (הקב"ה) מצביעים [ואומרים] זה הוא,²⁶ אך באימה²⁷ קיוונו לו בשביינו, רבה²⁸ האמונה.²⁹

ידבר לן עלמין, עלמין מְדוּמָא:
מְנַת דִּילָן דְּמִלְקָדְמִין, פִּרְשׁ בְּאַרְמוּתָא:
ינהגנו עולמות (הזה והבא) כעלמים (בחורים)
דומים, [אל] מנת חלקנו³⁰ שמלפנים הרים
להפריש [לנו]

טלולא דלוינתן, ותור טור רמוּתָא:
וְחַד בְּחַד כִּי סְבִיה, וְעֵבִיד קְרַבּוּתָא:
משחק של לוינתן ושור הר הגדול, ואחד באחד
נאחזים ונלחמים.

בְּקֶרְנוּהִי מִנְגַח בְּהִמּוֹת, בְּרַבְרְבוּתָא:
יְקֻרְטַע נֹון לְקֶבֶלָה, בְּצִיצוֹי בְּגִבּוּרָתָא:
בקרניו מנגח [השור] בהמות בגדולה, ידלג הדג
לעומתו בסנפיריו בגבורה.

מְקַרְבִּי לִיה בְּרִיָּה, בְּחֶרֶבָה בְּרַבְרְבוּתָא:
אַרִיסְטוֹן לְצִדִיקִי יִתְקֹן, וְשִׁרּוּתָא:
ניגש אליו בוראו בחרבו בגדולה, סעודה
לצדיקים יתקין [מבשר השור והלוינתן] וארוחה³¹

מְסַחֲרִין עָלֵי תַכִּי, דְּכַכּוּד וגוּמְרָתָא:
נְגִידִין קְמִיהוֹן, אֶפְרָסְמוֹן נְהָרָתָא:
מסבים על (ליד) שולחנות של כדכוד ואקדח³²
(אבני חן), מושכים לפניהם נהרות אפרסמון

וּמִתְפַּנְקִין וְרוֹי, בְּכַסִּי רוֹיָתָא:
חֲמַר מֶרֶת דְּמִבְּרָאשִׁית, נְטִיר בִּי נְעוּתָא:
ומתענגים ושותים בכוס רויה, יין עסיס
שמבראשית נשמר ביקב.

²⁶ אמר עולא ביראה אמר רבי אלעזר עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות מחול לצדיקים והוא יושב ביניהם בגן עדן וכל אחד ואחד מראה באצבעו שנאמ' (ישעיהו כה, ט) ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קיוונו לו ויושיענו זה ה' קיוונו לו נגילה ונשמחה בישועתו: (תענית לא א)

²⁷ ייתכן שהכוונה היא "בימי האימה שעברו עלינו". וייתכן, כפי שמציע בשנה"מ, שזה רומז למדרש על "והתהלכתי בתוכם", כפי שמביא רש"י "אטייל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני יכול לא תיראו ממני ת"ל והייתי לכם לאלהים".
²⁸ אולי חזקה.

²⁹ לא ברור לי מה שייך פה רבה האמונה. ואולי מדובר באמונה בגאולה?

³⁰ פרנקל מסביר שזו ארץ ישראל, אבל זה לא מסתדר עם "שתי עולמות".

³¹ כפל העניין לתפארת השירה.

³² על פי ישעיהו נד יב.

זְכָאִין כַּד שְׁמַעְתּוּן, שְׁבַח דָּא שְׁיָרָתָא:

קְבִיעִין כֹּן תְּהוֹן, בְּהִנְהוּ חִבּוּרָתָא:
צדיקים כמו ששמעתם [את] שבח זאת השירה
(התורה), כך תהיו קבועים באלו החבורות (אלו)
שיקבלו את השכר לעתיד לבוא

וְתִזְכּוּן דִּי תִיתְבּוּן, בְּעִילָא דְרָתָא:
אַרִי תְצִיתוּן לְמִילִי, דְּנִפְקִין בְּהֶדְרָתָא:
ותזכו לשבת במדור העליון (בגן עדן) כיוון
שתקשיבו לדברי שיצאו בהדר

מְרוֹמִם הוּא אֱלֹהִין, בְּקֶדְמָא וּבְתִרָתָא:
צָבִי וְאַתְרָעִי בֶן, וּמָסַר לָן אוֹרִיתָא:
מרומם הוא אלהינו בראשית ובאחרית, חפץ
ורצה בנו, ונתן לנו התורה.